

Streamereita Amerikan malliin Vol. 2.

*Teksti: Jukka Naaranlahti & Timo Kontio
Perhot ja perhokuvat: Timo Kontio*

Lehtemme numerossa 3/2016 Tero Lannes esitteli perinpohjaisessa syväluotauksessa Kelly Galloupin Sex Dungeon -kulttistreamerin, modernin amerikkalaisen streamerperinteen arkkityypin. Perhoevoluutio on jyskyttänyt senkin jälkeen eteenpäin. Nyt luomme katsauksen uusimpiin ison meren takaisiin suosikkistreamereihin.

Silmät kruunaavat nykyaikaisen streamerin.

Uuden sukupolven streamereiden esiinmarssi alkoi, kun **Kelly Galloupin** ja **Bob Linsenmanin** kirja *Modern Streamers for Trophy Trout: New Techniques, Tactics and Patterns* julkaistiin vuonna 2004.

Tässä artikkelissa esittelemme viisi nykyaikaista streamermallia suuresta maailmasta. Samassa yhteydessä tarjoamme myös pikakurssin niiden käyttämiseen. Pienellä tuunauksella perhot voi virittää monenlaiseen kalastukseen soveltuviksi, olipa kiikarissa taimen, hauki, kuha tai baracuda. Jokivesillä viihtyvän kalamiehen silmäänsä ne eivät ole mitään Gummy Minnowin kaltaisia kummajaisia, vaan ilmentävät perhonsidonnan asteittaista kehittymistä ja kansainvälisessä streamersidonnassa vallitsevia trendejä.

Joidenkin perhojen juuret juontavat suolaisen veden kalastukseen. Toiset mallit puolestaan ovat Galloupin perhoille paljon velkaa, mutta kätkevät karvoihinsa myös omia, itsenäisiä oivalluksia.

Hyviä käyttöperhoja

Artikkeliin valikoidut perhot ovat kaikki erinomaisia, käytössä hyviksi havaittuja ottipelejä. Game Changerin hehkuttaminen on kliseisyydessään tylsää. Journalististen periaatteiden

mukaisesti niin on kuitenkin pakko tehdä. Oikein käytettynä perho nimittäin herättää taimenissa samanlaista aggressiota kuin tinselit 20 vuotta sitten.

Lunch Money ja Kinky Muddler ovat nopeahkoja sitoa ja niistä loihtii helposti erilaisia väri- ja kokovariaatioita. Oikein sidottuna perhot ovat käytännössä sotkeentumattomia. Monet amerikkalaislähtöiset perhot ovat habitukseltaan aidon pikkukalan oloisia – vaikkakin joskus uinnin elävyyden kustannuksella. Paljon kalastetuilla reittivesillä realismi voi silti olla avain onneen ja menestykseen.

Jatkostreamereiden käyttöä puoltaa, että ne saavat varsinakin suurtaimenten pasmat sekaisin. Jos oma moraali tai paikan säännöt niin vaativat, ne on syytä sitoa yhdellä koukulla, mikä kieltämättä heikentää merkittävästi perhojen tartutustehoja. Yksikään asiakkaidensa kalansaaliista – ja omista tipeistään – huolehtiva amerikkalainen kalastusopas ei niin tekisi. Keskisuomalaisilla reittikoskilla kalastuspaine on kuitenkin kova, ja kaksi suurta koukua yhdessä perhossa tuntuu kieltämättä kylmäävältä ratkaisulta.

Esimerkiksi huchojen, marmoritaimenten tai tarponien perässä matkaavan vedenalaisen suurriistan metsästäjän kannattaa pitää mielessä, että monissa resepteissä amerikkalaiset suosivat ohutlankaisia koukkuja. Ne uppoavat pienemmällä voimalla kalan leukaperiin. Valitettavasti hyöty saavutetaan kestävyuden kustannuksella.

Kinky Muddler

KOUKKU: Stinger tyylinen koukku, kuten Mustad C52S #2/0-2.

PYRSTÖ: Bucktail ja 4-6kpl häkilähöyheniä.

RUNKO: H2O Sculpting Fiber, suuremmissa H2O Steve Farrar Flash Blend.

SILMÄT: Kokoon sopivat tarrasilmät.

Game Changer

KOUKKU/RANKA: Articulated Fish-Spine runkoja 3-5 kpl pienimmästä suurempaan. Stinger tyylinen koukku, esim. Mustad C52S #2/0-2.

LIITOS: Vajjeri, esim. Vision Wireline 20lb.

PYRSTÖ: Chocklett's Body Wrap, kovetetaan UV-liimalla ja leikataan muotoon.

RUNKO: Chocklett's Body Wrap, pienimmissä kokoluokissa Chocklett's Game Changer Chenille.

SILMÄT: Kokoon sopivat tarrasilmät.

Drunk & Disorderly

TAKAKOUKKU: Stinger tyylinen koukku, kuten Mustad C52S #2-6.

PYRSTÖ: Kimalle kuten SSS Flash, isommissa lisäksi häkilähöyheniä.

RUNKO: UV Polar Chenille ja jäniksen zonker-suikale 3-4 kierosta.

SIIPI: Sorsan peitinhöyhen (Gray Drake)

LIITOS: Vajjeri, esim. Vision Wireline 20lb ja 2-3 kpl 6-8 mm helmiä.

ETUKOUKKU: 2/0-4/0 Jigityylinen koukku tai vaihtoehtoisesti Stingertyylinen koukku, josta etuosa varovasti taivutettu alaspäin.

KIMALLE: Esimerkiksi SSS Flash.

ETURUNKO 1: Jäniszonker.

ETURUNKO 2: UV Polar Chenille

SIIPI: 2 kpl Sorsan peitinhöyheniä sidottuna kattolaskuisesti.

KIMALLE: Esimerkiksi SSS Flash.

ETURUNKO 3: Jäniszonker kierretään kaksi kierrosta päällekkäin.

KAULUS/PÄÄ: Peurankarva. Leikataan kiilamaiseksi ja päällystetään ohuella kerroksella UV-liimaa.

SILMÄT: Kokoon sopivat tarrasilmät.

Belly Scratcher Sculpin vol 2.0

JATKOPERÄ: Articulated Fish-Spine 20 mm

PYRSTÖ: Kiley's Fish Finz

TAKARUNKO: AZ Diamond Dub

LIITOS: Vajjeri, esim. Vision Wireline 20lb.

KOUKKU: Stingertyylinen koukku,
esim. Gamakatsu BioS #1

ETURUNKO: AZ Mega Simi
Seal ja Palmer Chenille.

PAINOTUS: 2x4,6 mm kultainen wolframkuula
ja 1x 3,8 mm oranssi wolframkuula

PÄÄ: Bruiser BlendSilmät:
Kokoon sopivat tarrasilmät.

Lunch Money

KOUKKU: Stingertyylinen koukku,
esim. Mustad C52S #1-6.

SIIPI/HÄKILÄ: Zonker-suikale, sidotaan
pyrstöksi ja kierretään loppuosa koukulle.

SIVUT: Kumijalkoja 3-4kpl molemmille puolille.

PAINOTUS/SILMÄT: Tiimalasisilmät.

PÄÄ: Senyo's Laser Dubbing.

Katso sidontaohje artikkelin lopusta.

Kinky Muddler

Kinky Muddler on jazzpianistinakin kunnostautuneen **Johnny Kingin** ideoima, alun perin suolaisen veden saalistajille kehitetty perho. Lunch Moneyyn tavoin sitäkin voi varioida erilaisiin tarkoituksiin. Perholla kalastaa sujuvasti koskilla tai meren rannoilla taimenta, sinisen veden matalikolla bonefishiä tai kaislikon laidalla haukea. Kinky Muddlerin yleisilme on realistisen veikeä. Siitä saa värejä muuttamalla vaivattomasti min-kä tahansa pikkukalan jäljitelmän.

Kinky Muddlerin taustalla piilevä kuningasajatus on yksinkertaisuudessaan se, että peurankarvapä korvataan hieman helpommin uppoavalla ja värivarioitavalla keinokuitupäällä. Käytännössä pää tarkoittaa myös perhon eturuumista. Perhon pyrstö sidotaan useimmiten bucktailista ja satula- tai häkilähöyhenistä. Halutessa pehmeää keinokuituakin voi käyttää. Perhoon kuuluvat tarrasilmät ja mahdollisesti myös liimapää.

Kinky Muddlerin eturuumiin erikoisuus on, että kuidut, ohjeissa usein Kinky Fibre, käytännössä lähes sama kuin Slinky Fibre, sidotaan kääntötekniikalla V-kirjaimen muotoon. Tarkemmat ohjeet kuvissa. Näin perhon etuosaan syntyy voimakas profiili. Eturuumiista tulee taiten tehtynä hyvin tiivis. Slinkyyn väliin on helppo ujuttaa kimallekuituja. Ne tuovat perhoon lisää pikkukalamaista kuultoa ilman, että profiili siitä kärsisi.

Keinokuitu on peurankarvaa helpompi yhdistää ilman katkosta perhon pyrstöön, pyrstö ja eturuumis siis sulautuvat yhteen. Näin syntyy jääpuikkomainen vaikutelma.

Kinky Muddler on profiiliperho, jota voi uittaa Spuddlerin tavoin. Perhoa voi nakella myös ylävirtaan ja kiskoa virtausta nopeammin sisään. Pienessä koossa perho kannattaa askarella esimerkiksi Sculpting Fibre -kuidusta, joka on Slinky Fibreä pehmeämpää.

Perhon heitettävyyys on priimaluokkaa. Sitä on myös mahdollista uittaa vaimeassa virtauksessa tai seisovassa vedessä hyvin hitaasti pintakalvon alla. Perhoa on sidottu sekä liimapäällä että ilman. Yleisin ratkaisu lie pieni UV-vahvistus silmien välissä.

Kinky Muddlerin ehkä tärkein anti perhokalastavalle maailmalle on, että se oli eturintamassa nostamassa uudestaan tapetille muotoon leikattuja perhoja, joita on toki Suomessa nähty jo kauan sitten ja joita esimerkiksi **Roman Moser** ja **Oliver Edwardskin** VHS-aikakaudella sitoivat.

Game Changer

Kun Game Changer lanseerattiin perhoksi harvinaisen kiivaan rummutuksen säestämänä, siihen suhtauduttiin epäluuloises-

ti. Muutamien vuosien käyttökokemusten jälkeen soraäänät ovat vaienneet. Harvalla on pokkaa irvistellä perholle, joka pettää golden doradoja, tiger fisheja, bull trouteja, huchoja, suurtaimenia ja haukia kuin mormuska pikkuaahvenia.

Tero Lannes esitteli Game Changerin haukiperhona lehtemme numerossa 1/2016. Sieltä löytyvät myös tarkemmat ohjeet perhon sidontaan. Tämä **Blane Chocklettin** kehittämä perho soveltuu kuitenkin erinomaisesti myös muiden petokalojen pyyntiin. Siitä on mahdollista sitoa järkevästi jopa alle 10 sentin mittaisia perhoja.

Game Changerin erikoisuus on nivelikäs rakenne. Perho kiemurtelee virrassa, ja jopa seisovassa vedessä, epätodellisen eläväisesti.

Toimiva taimenkoko on yksitoista tai kaksitoista senttiä. Liian pienenä se menettää ison osan houkuttelevuudestaan. Sen on tarkoitus herättää vaikutelma kookasta suupalasta, silloin mielikuva on vastustamaton kuin sisäfilpihvi. Huchoille, marmoritaimenille ja muille vastaaville 15 senttiä lie vielä siedettävä mitta. Sen yli mentäessä perukkeeseen voikin yhtä hyvin sitoa Rapala Sliverin.

Game Changer on ennen kaikkea käsialaperho. Oikeaoppisessa uitossa perhoa stripataan sisään hieman virtausta nopeammin. Uiton välillä tehdään selkeitä pysäytyksiä, ja hyökkäykset tulevat poikkeuksetta juuri pysäytysten aikana. Toimituksellekin perhon todellinen teho valkeni vasta, kun uittotekniikka saatiin hiottua kuntoon.

Pysäytysten ja uiton oikea rytmi pitää etsiä ja sovittaa virran nopeuteen, veden lämpöön tai muihin muuttujiin. Näin Game Changerista saadaan koko potentiaali irti. Virran mukana vapaasti taimenen silmille valuva Game Changer ei kalasta erityisen kehuttavasti. Tasaisesti vedetty perho ei kalasta lainkaan.

Sen sijaan perho houkuttelee kaloja kohtuullisesti myös perinteisin 45 asteen kulmassa alavirtaan suunnatuin heitoin. Siima pidetään pyyhkäisyn aikana kireällä, ja perhoa kannattaa uiton päätteeksi sahata tovi alavirrassa. Tässä tekniikassa isompi perho on aina parempi. Game Changer on rautaruotoisena raskasta tekoa, joten kelluva siima riittää mainiosti kalastussyvyysiin pääsemiseen.

Valkoinen, jossa selkäpuoli tussataan mustaksi, on turvallinen väri. Halutessa kylkeen voi lisätä esimerkiksi sinistä vivahdetta. Sen lisäksi keltainen, taimeneen viittaava pohjaväri on ärsyttänyt kaloja.

Pienessä koossa perho on heitettävyydeltään siedettävän rajoissa vielä kuutosluokkaisella vavalla. Yli 10 senttiä pitkänä perho vaatii selkeästi järeämmän streamertykin. Kokotoimisia lasikuituvapoja tai DT-siimoja ei ole suunniteltu Game Changerin heittämiseen.

Heikon heitettävyyden ohella Game Changerin miinuspuoleksi on luettava työläs sidottavuus.

Onneksi lopputulos palkitsee. Jos suurtaimenen kalastus puhuttelee, ei perhoa oikein voi ohittaa olankohautuksella.

Drunk & Disorderly

Niin kuin jo nimestä voi päätellä, **Tommy Lynchin** perho asetuu tukevasti Galloupin perhojen jatkumoon. Se on kahteen

SUOMALAISTEN PERHOKALASTAJIEN pääjoukon streamermaku on yhä klassinen tai vähintäänkin retrohenkinen. Silti jo naapurimaahamme Ruotsiin streamermaku on rantautunut Amerikasta.

Suurin syy siihen, miksi uudet ideat ovat juurtuneet Suomeen hitaasti lie maamme pitkä ja kunnias streamerperinne. Osa modernien perhojen innovaatioista on jossakin muodossa ollut suomalaisissa perhoissa rakennekomponenttina jo iät ja ajat.

Niin ikään Suomessa on keksitty omia streamermalleja, jotka haastavat taimenvesillä maailman uudet ihmeperhot. Esimerkiksi suomalainen, Tinselin myötä yleistynyt tapa jättää keinokuidut pitkiksi karvojen tapaan, on maailman taimenperhoissa jos ei nyt aivan uniikki, niin yllättävän harvinainen.

Uusien perhomallien kuidunkäyttötექniikatkin ovat suomalaisille sitojille arkipäivää, jo puppeli-päistä tuttuja. Mustaan puppeliin luottavan kalamiehen vapakin jytää illan hämyssä 2010-luvulla siinä missä 80-luvulla. Amerikkalaiset, perinteiset klassikkomallit ovat niin ikään suomalaisten käsissä muokautuneet vuosikymmenien mittaan rotevampaan ja osin elävämpään suuntaan – kohti sitä mitä esimerkiksi Galloupin perhot edustavat.

Perhokalastaja on kuitenkin lajityypillisesti utelias eläin. Kaikki uusi ei ole aina pahasta. Ja kun amerikkalaiset perhomallitkin ovat enimmäkseen variaatioita teemasta, oppii yhden sitomalla sitomaan myös tukun muita perhomalleja.

Streamerrasian päivitys ei siis vaadi sen kummempin viikon palkatonta vapaata töistä kuin kitaraotteiden harjoittelua vasemmalla kädellä tai muitakaan sorminäppäryysharjoitteita. Suomalaiselta sitojalta näiden perhojen pitäisi vaikeusasteensa puolesta luonnistua vaivatta.

* * *

MODERNEIHIN STREAMEREIHIN kuuluvat usein eloisuutta tuovat silmät. Ne liimataan joko karvoihin tai painosilmien päähän. Joskus silmät vahvistetaan liimapäällä, ei aina. Kaikkein jäykimpiin kuituihin liima puree usein huonosti, ja kiinnitys on vahvistettava pääkuorutteella.

Amerikkalaiset sitojat käyttävät silmien kiinnitykseen usein Bish's Original Tear Mender -liimaa. Liima pitää kuivuttuaan hyvin, mutta on juoksevana hankalahkoa käsitellä. Geelimäinen pikaliima pitää sekin silmät kohtuullisesti paikoillaan.

UV-liima on helppokäyttöinen ratkaisu perhojen päähän, epoksi taas kestävämpi. Nykyään markkinoilla on myös uusia vastaavia tuotteita, joiden käyttökelpoisuudesta jutun tekijöillä ei ole omakohtaista kokemusta.

koukkuun sidottava streamer, jonka koukkujen päälle on aseteltu lappeelleen sorsan peitinhöyheniä. Viritys tuo mieleen Sex Dungeonin ja Yellow Zoo Cougarin jälkikasvun. Varsinkin veneestä kalastavien oppaiden keskuudessa perho on erittäin suosittu.

Lynch on rehdisti myöntänyt, että perhon esikuvana on toiminut jatko-Rapala. Vaapun kylkien välähtelyä perhossa imitoivat amerikkalaiselle perholle epätyypillisen runsaat kimalteet, uintia höyстää nokkalevyn tapaan edestä litteäksi leikattu peurankarvapää, joka vahvistetaan UV-liimalla. Perho keinutteleekin kylkiään hieman estottomammin kuin jatkostreamerit keskimäärin.

Parhaimmillaan perho on kokonaan uppoavalla siimalla uittettuna. Siiman annetaan vajota perhoa nopeammin pohjaan. Vedettäessä perho sukeltaa alaspäin. Sen jälkeen peurankarvapään kannattelema painoton perho taas – virtauksista riippuen – kohooa vesipatsaassa ylöspäin tai ainakin leijailee paikallaan. Veneestä kalastettaessa tekniikka on murhaavan tehokas.

Kelluvalla siimalla varustautunut kahlaava kalastaja ei tee perholla yhtään mitään. Kärkiuppoavalla siimalla ja lyhyellä perukkeella perhon uittaminen on sen sijaan mahdollista. Silloin perho saadaan uimaan pintakalvon alla. Kun perhoon kohdistuu alaspäin suuntautuvaa vetoa, pään muotoilu edistää perhon uppoamista. Teoriassa perhoa hitaammin kulkeva siima nykii perhoon uintia ja auttaa säilyttämään jännitteen perhon ja vavan välillä, vaikka perhoa uitettaisiin vapaasti virran mukana. Jatkostreamerit vaativat kuitenkin uiton elävöittämistä vavan kärjen nykäyksillä.

Perho on suurehkoksi perhoksi äkäisellä kärkiuppoavalla siimalla ihan kelvollinen heitettävä. Huomattavasti miellyttävämpi kuin painosilmäinen Sex Dungeon. Perhon sitomiseen saa tuki tärpättä useamman kahvikupin verran aikaa.

Olen kuullut väitettävän, että kalat iskevät tavallista useammin nimenomaan perhon päähän ja ovat poikkeuksesta etukoukussa kiinni. Väite tuskin kestää tiedeyhteisön kritiikkiä, ja palautuu myös uittotekniikkaan. Siinä voi silti olla idulla myös totuuden siemen, ei savua ilman tulta. Siksikin perhoa voisi suositella niille, jotka haluavat sitoa jatkostreamerit vain yhdellä koukulla.

Belly Scratcher Sculpin vol 2.0

Simppuperhojen kehittäjinä suomalaiset ovat olleet innovatiivisia. Mallien yleisilmekin on poikennut hieman muista kotimaisista streamereista. Niinpä Belly Scratcher Sculpinin parannettu painos ei välttämättä ensivilkaisulta saa suomalaisissa perhokalastajissa tunneliikahduksia aikaan.

Kaksiosaisen perhon takakoukku katkaistaan tai peräosana käytetään erillistä streamerjatketta. Kuitumateriaalit ovat muotoon leikattuja runkokuituja, evät lateksia. Viimeksi mainittuihin voi ihastua, vihastua tai suhtautua neutraalisti. Onhan vesihyönteisten siivistäkin rakennettu kopioita iät ja ajat. Toisaalta evien korvikkeet saattavat monen silmään näyttää yksinkertaisesti rumilta ja kömpelöiltä.

Perhon painotusratkaisu on innovatiivinen, sukua suolaisen veden räminäkuulille. Perhon koukun jompaankumpaan pää-

hän kiinnitetään vajeri, paksu siima tai vastaava, johon pujotetaan halutun painoisia kuulia. Sen jälkeen vajeri kiinnitetään koukun toiseen päähän. Painotuksen voi piilottaa runkokuidun sisään. Katso tarkemmat ohjeet kuvista.

Tekniikan etuna on, että näin rungon voi dubata vapaasti. Lisäksi voidaan päättää, onko perhon painopiste koukun ylävai alapuolella. Se taas määrää, miten päin perho ui.

Kuulien valinnalla voi vaikuttaa perhon kokoon, mutta idealle uskollisesti perho pitää sitoa painavaksi. Tämän tyyllisillä perhoilla kalastetaan paljon kotimaista ”streamerlarvastusta” muistuttavilla tekniikoilla.

Tämänkään perhon kanssa ei ole suotavaa fiilistellä kapeita luuppeja ja pieniä liikeratoja, ei yritä snake rollia kahdella pyöräytyksellä korvissa soivan klassisen musiikin säestyksellä. Kolmella painavalla kuulalla höyстetyn perhon pamahtamisen takaraivoon nimittäin muistaa vielä seuraavanakin kesänä.

Lunch Money

Lunch Money on yksi variaatio suursuosioon singahtaneesta perhotyyppistä. Sen on kehittänyt **Matt Bennet** teksasilaisien bassien höy näyttämiseksi. Perhossa on hieman Bunny Leechin tyyliä, mutta se on huomattavasti pikkukalamaisempi. Muun muassa **Thomas Harvey**n Trophy Wife ja Wedding Veil ovat sille hyvin läheistä sukua. Lopullisen totuuden perkaamiseen siitä, kuka on keksinyt ensiksi ja mitä, eivät valitettavasti suomalaisten kala-alan harrastelehtien yhteen lasketut resurssitkaan riittäisi.

Perhoon kuuluvat painosilmät, ja siinä on kitsaasti kannattelevia materiaaleja. Näin perhossa on jigimäinen uinti. Sitä on helppoa uittaa myös kelluvalla siimalla. Vedon tauotessa perho vajooa pää edellä kohti pohjaa ja ponnahtaa vedettäessä ylös.

Jigimäinen uittotekniikka vaatii keskittymistä. Onneksi kalat ottavat perhon ärhäkkäämmmin kuin sukeltajasurviaisen nymfin. Tärppien huomaaminen ei näin käy ylivoimaisen vaikeaksi. Alavirtaan heitettäessä kontrollin säilyttäminen helpottuu. Ja koska perho ui väärinpäin, se ei tartu monttuja kolutessa joka toisella heitolla pohjaan.

Silmien painoa vaihtelemalla voi luonnollisesti vaikuttaa perhon uintiin ja uppoamisnopeuteen. Raskaan kaliperin volframisilmillä perho vajooa pohjaan kuin työkalu kaivoon. Kokonaan ilman painosilmiä perhon käytettävyys puolestaan kärsii. Perho ei oikein tahdo upota.

Runkoa painottamalla perhosta voi sitoa ilman silmiäkin hitaasti uppoavia, pintaa lähellä uivia versioita. Järvillä tai suvannoissa painottamatonta perhoa voi uittaa upposiimoilla.

Lunch Moneyn saa väritystä varioimalla sidottua helposti vaikkapa ahvenen tai salakan näköiseksi. Kylmän veden kalastukseen valkoinen on varma valinta. Kuhalle tai ahvenelle toimivat ärhäkämät sävyt.

Lunch Moneyn sitominen (ks. seuraava aukeama) on erittäin helppoa, Materiaalitkaan eivät maltaista maksa, sillä silmien ja kumijalkahöysteiden lisäksi perhoon käytetään vain zonker-suikaletta ja Laser Dubbingia.

D & O: Jos et käytä valmista jigikoukkuja taivuta koukun etuosa varovasti ilman lämmitystä hieman alaviistoon. Kiinnitä takakoukku vajjerilla koukun suoralle osalle ja käytä 2–3 muovihelmeä erottamaan koukut ja pitämään liitos oikeassa asennossa. Alas taivutettu koukku ja kiilamainen pää ovat tärkeitä perhon uinnin kannalta.

GAME CHANGER: Sido nippu Body Wrapiä viuhkamaiseksi pyrstöksi, koveta UV-liimakerroksella ja leikkaa muotoon. Kierrä runko tiiviisti koko matkalle. Yhtenäisen hahmon saavuttamiseksi kannattaa liitoslenkit pitää pieninä mikä toisaalta huonontaa perhon elävyyttä, sopivan kompromissin löytää kokeilemalla.

Kiinnitä jatkorungot koukun suoralle osalle vajjerin avulla. Osia kannattaa jo sitoessa hieman leikata muotoon, tämä helpottaa perhon lopullisen muodon hahmottamista.

B. S. S. VOL 2.0: Sido jatkoperän materiaalit kiinni rungolle, dubbinglenkillä saa helposti ilmavan rungon tehtyä. Kiinnitä takarunko koukulle vajjerilla ja jätä toinen vajjerin päistä pitkäksi ja sido se osoittamaan ylöspäin, tätä käytetään apuna perhon painotuksessa. Tee eturunko valmiiksi ja pujota kuulat pitkäksi jätettyyn vajjeriin. Käännä vajjeri rungon yli ja sido tiukasti kiinni koukulle.

KINKY MUDDLER: Ohessa malli siitä, miten kuidut kiristetään.

Lunch Money sidontaohje

1 Työnnä koukku zonkerkaistaleen läpi ja kiinnitä koukun suoralle osalle varren alapuolelle. Sormia kostuttamalla karvat on helppo työntää pois langan tieltä.

2 Kierrä loput zonkerista koukun varrelle jättäen tilaa painosilmille ja päälle. Sido tiimalasisilmät kiinni koukun yläpuolelle, jolloin perho ui koukun kärki ylöspäin. Sido nippu kumijalkoja molemmille puolille siipeä, katso kiinnitysohje kuvasta.

3 Sido kaksi nippua Laser Dubbingia silmien taakse kääntötekniikalla. Sidosta voi vahvistaa tipalla pikaliimaa, jos päät tuntuvat harvenevan liian nopeasti.

4 Sido vielä yksi nippu silmien etupuolelle samaan tyyliin. Niput kannattaa puolittaa ja sitoa ylä ja alapuolelle erikseen jolloin pään korkea ja kapea profiili säilyy ja silmät pysyvät näkyvillä.

5 Lakkaa sidontalangasta tehty pää huolellisesti ja lisää perhoon tussilla lisäilmettä.

